

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/68/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811206521
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3811206521.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: P. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom J. P., L.. Š. XX/XX, proti odporcovi: I. D., nar. X.X.XXXX, bytom J. B. P. č. XXX, o zaplatenie 51.450,57 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 51.450,57 eur spolu s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 31.7.2008 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 1.543,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 1.543,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 51.450,57 eur s prísl. z dôvodu, že s odporcom dňa 30.4.2008 uzavrel zmluvu o pôžičke, na základe ktorej odporcovi poskytol sumu 51.450,57 eur a túto sumu sa odporca zaviazal vrátiť do 30.7.2008. V lehote splatnosti však odporca dlžnú sumu nevrátil, hoci ho dňa 21.6.2008 písomne upozornil na splatnosť pôžičky a oznámil mu číslo účtu, kam mu má finančné prostriedky poukázať. Odporca doposiaľ svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy nesplnil.

Na pojednávaní navrhovateľ dodal, že sumu uvedenú v zmluve o pôžičke odporcovi poskytol postupne v období rokov 2006 až 2008. Niektoré sumy mu poukazoval na účet, niektoré v hotovosti. Odporca mu potrebu peňazí zdôvodňoval jednak osobnými potrebami a jednak podnikateľskými zámermi - mal zámer vybudovať firmu na výrobu ovocných štiav. On mu do mája 2007 poskytoval peniaze z vlastného príjmu, potom peniaze pre odporcu získaval aj od iných ľudí. Odporca získal kontakt na p. Č., ktorý mu mal poskytnúť úver, požadoval však určitú zálohu. Odporca sľuboval, že poskytnuté peniaze vráti do troch mesiacov so 100% navýšením. Odporca peniaze zúfalo potreboval, preto tlačil na ľudí, ktorých on oslovil, aby si brali úvery a sľúbil im, že bude splácať splátky týchto úverov. Do januára 2008 to aj robil, potom ale prestal. V tom čase už videl, že odporca ťažko splní, čo sľuboval, t.j. 100% navýšenie poskytnutých peňazí. Preto sa s odporcom dohodli na vrátení toho, čo mu on poskytol a 30.4.2008 uzatvorili zmluvu o pôžičke, kde po vzájomnej dohode ustálili dlžnú sumu na 1,550.000,- Sk. Odporca zmluvu riadne podpísal a tým potvrdil, že mu prostriedky v uvedenej výške poskytol. V zmluve si nedohodli spôsob vrátenia peňazí, preto odporcovi písomne oznámil účet, na ktorý mu má peniaze poukázať. Odporca tento list bez problémov prevzal a prevzatie svojím podpisom potvrdil. Navrhovateľ poukázal na to, že prevzatie peňazí odporca sám potvrdzuje v trestnom oznámení, ktoré podal na p. Č. a kde uvádza, že peniaze dával Č. on. Až neskôr začal tvrdiť niečo iné. Navrhovateľ v konaní uviedol, že bol prítomný pri tom, keď odporca odovzdával peniaze p. Č., bolo to dvakrát. Najskôr išlo o sumu 500.000,- Sk dňa 10.5.2007, ktoré vybral z účtu v Dunajskej Strede (mieste odovzdania peňazí), potom to bola suma

300.000,- Sk dňa 16.5.2007. Trval na tom, že peniaze odovzdal odporcovi, ktorý ich potom poskytol Č.. Navrhovateľ v konaní popieral, že by on mal nejaké podnikateľské zámery, že prostriedky, ktoré odporcovi poskytol, by boli prostriedky na investovanie do spoločných aktivít s odporcom. Pokiaľ sa zúčastnil stretnutí, na ktorých odporca odovzdal peniaze Č., bolo to z dôvodu, že odporca ho požiadal o odvoz a okrem toho sa chcel presvedčiť, komu peniaze odporca dáva, keďže mal záujem na tom, aby sa mu prostriedky vrátili.

Odporca s návrhom nesúhlasil. Potvrdil, že sa s navrhovateľom v období rokov 2005 - 2006 stretával, podľa jeho vyjadrenia to bolo na popud navrhovateľa, ktorý v tom čase pôsobil ako poisťovací agent, táto činnosť ho nebavila a začal sa zaujímať o jeho aktivity. On sa v tom čase zaoberal zdravým životným štýlom a navrhovateľ s ním chcel spolupracovať. Sám sa ponúkol, že mu finančne pomôže. Potvrdil, že mu navrhovateľ nejaké prostriedky poskytol, on mu ich aj riadne splácal, inak by sa s ním navrhovateľ viac nekontaktoval. Odporca uviedol, že mal záujem zriadiť vlastnú prevádzku na výrobu mrkvovej šťavy a navrhovateľ chcel vybudovať vlastnú kliniku a z toho dôvodu chcel ísť do jeho projektov. Na tomto sa podieľal aj Y. V. a V. K.. Uviedol, že p. Č. im sľúbil poskytnúť úver vo výške 1,000.000,- USD, ale žiadal zložiť zábezpeku vo výške 1,500.000,- Kč, z toho dôvodu sa snažili získať tieto prostriedky. On Č. poskytol 300.000,- Sk, ktoré mal od p. I. a aj mu ich vrátil. Navrhovateľ Č. poskytol 500.000,- Sk s tým, že nejaké peniaze mal, niečo si požičal od iných, pričom tieto peniaze vybral v ČSOB v Dunajskej Strede, kde šiel aj s p. V. a po výbere z banky ich on sám odovzdal Č.. Odporca tvrdil, že spoločne participovali na uvedenom projekte. Potom v Bratislave dával navrhovateľ tiež Č. nejakú sumu - išlo o 200.000,- Sk alebo 300.000,- Sk a okrem nich s navrhovateľom a Č. tam boli prítomní aj V. a K.. Č. im sľúbený úver podľa prísľubu neposkytol; uviedol, že potrebuje ďalšie peniaze a dá im 2,000.000,- USD. Do augusta 2007 však Č. tieto peniaze neposkytol. Situácia začala byť zložitá, pretože ľudia, ktorí peniaze do tohto poskytli, začali mať problémy. Preto teda museli ísť ďalej. Navrhovateľ však povedal, že už ďalej ísť nechce a tiež uviedol, že jeho ľudia a on peniaze do projektu investovali a sú pripravení o ne prísť. On si nemohol dovoliť so všetkým skončiť, preto pokračoval ďalej a od p. L. z Čiech získal v období od októbra 2007 do mája 2008 pôžičku vo výške 3,000.000,- Kč. Tieto peniaze mu aj s navýšením vrátil. Odporca tvrdil, že oni Č. verili a dávali mu peniaze až do konca r. 2007. Potom museli začať iné aktivity, keďže Č. si neplnil, čo sľúbil. On napr. vyvíjal aktivity v Čechách týkajúce sa izotopickej medi. Navrhovateľ sa na týchto aktivitách už nezúčastňoval. Odporca uviedol, že k podpísaniu zmluvy o pôžičke došlo tak, že navrhovateľ mu povedal, že má problémy, že veritelia na neho tlačia, že musí vrátiť peniaze. Keďže v tom čase on vyvíjal obchodné aktivity, ktorým veril, súhlasil s podpísaním zmluvy o pôžičke na sumu 1,500.000,- Sk. Navrhovateľ mu vtedy povedal, že on dal 1,100.000,- Sk a aby mal aj nejaký zisk, že to spíšu na 1,500.000,- Sk. On s tým súhlasil a navrhovateľ povedal, že sa vzdá všetkých obchodných aktivít s Č.. Pri podpise zmluvy o pôžičke bol aj p. V.. On v tejto súvislosti navrhovateľovi povedal, že bude chcieť, aby mu pred notárom vystavil papier, že sa vzdáva všetkých aktivít s Č.. Odporca potvrdil, že navrhovateľ za ním prišiel s papierom, kde mu oznamuje číslo účtu, na ktorý má peniaze vložiť a on mu to podpísal. Podľa jeho názoru je však táto zmluva o pôžičke fiktívna, pretože navrhovateľ uvedené aktivity neopustil, ale sám sa nakontaktoval aj na L., ktorého do tej doby nikdy nevidel. Navrhovateľovi táto zmluva slúžila k tomu, že sa ňou preukazoval svojim veriteľom, že má dostať od neho peniaze a potom hádzal vinu na neho, že on je podvodník. Poukázal na to, že navrhovateľ v ďalšom období redaktorke časopisu Život nepravdivo uviedol, že z jeho peňazí si dal urobiť zuby za 120.000,- Sk, že si za jeho peniaze zakúpil kabát, televízor, dal urobiť pomník, že V. zaplatil dovolenku do Egypta. Toto všetko vyšlo v časopise Život, kde bol on vykreslený ako podvodník a nič z toho nie je pravda. Ďalej v konaní poukázal na to, že z jeho strany bolo na Č. podané trestné stíhanie a tento doložil do konania falzifikát, že mu dal 5,560.000,- Kč, aby unikol trestnému stíhaniu. Navrhovateľ potom povedal, že on ho podviedol, pretože od Č. peniaze dostal, ale on mu ich nevrátil. V závere konania odporca uviedol, že zmluvu o pôžičke s navrhovateľom podpísal vedome s tým, že všetko, čo navrhovateľ do ich aktivít investoval, sú tie peniaze uvedené v zmluve. Súhlasil s tým, že zmluvu o pôžičke podpíše. Navrhovateľ sa však zaviazal, že nebude kontaktovať nikoho z osôb, s ktorými mali obchodné aktivity, ale konal úplne v rozpore s touto zmluvou. Zmluvu navrhovateľ posielal ľuďom ako p. L., svojim známym a ostatným ľuďom, s ktorými on podnikal, čím sa navrhovateľ od neho oddelil. Krokmi, ktoré navrhovateľ urobil, celkom spochybnil zmluvu o pôžičke. Zmluva o pôžičke je podľa neho neplatná, je to len fiktívny akt, nie je ničím podložená, nie je v nej uvedené kde a ako boli peniaze poskytnuté.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov N.. W. L., Y. V., V. P. (K.U.), Q. N., W. Ď. a Y. V., oboznámením obsahu zmluvy o pôžičke zo dňa 30.4.2008, písomného oznámenia navrhovateľa zo dňa 21.6.2008, listu navrhovateľa zo dňa 7.5.2010, zmlúv o pôžičke uzavretých

navrhovateľom s N.. T. Y. (28.6.2007), Y. V. (9.5.2007), N. P. (9.10.2007), Q. W. (9.1.2008), písomných vyjadrení odporcu zo dňa 29.2.2012, 14.9.2012, 2.5.2014, 26.9.2014, schémy navrhovateľa o poskytovaní peňažných prostriedkov odporcovi, chronológie vypracovanej navrhovateľom pre potreby trestného stíhania, výpisu SMS-správ odporcu zasielaných navrhovateľovi, potvrdenia Q. Č. o vrátení peňazí odporcovi z 10.12.2008, e-mailovej komunikácie navrhovateľa s W. L. a V. Ď., dohody o zrušení zmluvy o postúpení pohľadávky z 13.8.2008, trestného oznámenia odporcu na Q. Č., výňatku z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3C/293/2008-148, dokladov o vkladoch hotovosti navrhovateľa, výpisov z účtu navrhovateľa, listu právneho zástupcu odporcu zo dňa 23.7.2008, vyjadrenia odporcu voči odvolaniu v konaní pred Okresným súdom v Kolíne z 8.7.2011, písomného vyjadrenia N.. U. v konaní pred Okresným súdom v Prievidzi sp.zn. 12C/37/2010 zo dňa 13.10.2010, potvrdenia Q. Č. zo 16.5.2007, pokladničných dokladov predložených V. P., zápisníc zo dňa 18.8.2010, 18.10.2010, 1.12.2011, 23.2.2012 v konaní pred tunajším súdom sp.zn. 12C/37/2010, rozsudkov tunajšieho súdu č.k. 12C/37/2010-622 a Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/168/2012-664, prehľadu poskytnutých súm zo strany navrhovateľa, vyjadrenia odporcu v konaní pred tunajším súdom sp.zn. 12C/37/2010 zo dňa 16.5.2010, daňových priznaní navrhovateľa za roky 2005 a 2006, dokladov o poskytnutí povoleného prečerpania z účtu navrhovateľa a zmluvy ČSOB o spotrebiteľskom úvere, výpise obchodov s cennými papiermi navrhovateľa, oznámení o zániku poisťovních zmlúv navrhovateľa, oznámenia o zrušení zmluvy o stavebnom sporení navrhovateľa, zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru uzavretej medzi VÚB, a.s. a navrhovateľom, zmluvy o obchodnom zastúpení uzavretej medzi navrhovateľom a N.. N. V. IHF CONSULTING 24.5.2007, zrušenia zmluvy o obchodnom zastúpení z 10.4.2013, fotokópií písomných záznamov navrhovateľa o poskytovaní finančných prostriedkov odporcovi, 18 ks zmlúv o pôžičke uzatvorených medzi odporcom a N.. L. a 3 ks zmlúv o pôžičke uzavretých medzi odporcom a AGMECO LT, s.r.o., rozsudku Krajského súdu Praha č.k. 24Co 348/2011-231, rozsudku Okresného súdu Námestovo 6T/119/2013-375 a Krajského súdu Žilina 1To/26/2014-492, uznesenia Polície ČR zo dňa 22.5.2012 Č.j.:KRPK-34231/TČ-2012-190381, oboznámením obsahu pripojených vyšetrovacích spisov OR PZ Prievidza ČVS: ORP-1330/OEK-PD-2008, OR PZ Dunajská streda ČVS: ORP-460/OEK-DS-2008 (koncept), OR PZ Dunajská Streda ČVS: 247/DS-DS-2011 (koncept), ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Z výpovedí účastníkov bolo zistené, že títo sa dlhodobo poznajú, sú bývalými spolužiakmi. Po dlhšom čase sa začali ich stretnutia v období r. 2006, kedy podľa vyjadrenia navrhovateľa mal na požiadanie odporcu mu poskytnúť finančné pôžičky s tým, že najskôr mu poskytol sumu 20.000,- Sk dňa 10.2.2006, ktorú mu odporca vrátil aj s úrokom. Následne mu poskytoval ďalšie finančné čiastky, niektoré na účet odporcu, niektoré do rúk odporcu. Z predložených výpisov z účtu navrhovateľa vyplýva, že okrem vyššie uvedenej sumy poukázal navrhovateľ na účet odporcu dňa 7.8.2006 sumu 20.000,- Sk, dňa 11.10.2006 sumu 20.000,- Sk, dňa 11.12.2006 sumu 10.000,- Sk a dňa 20.3.2007 sumu 5.000,- Sk. V nasledujúcom období už mal navrhovateľ požičiavať peniaze len hotovostne. Z výpovedí účastníkov bolo tiež zistené, že v tomto období mal odporca zámer vybudovať prevádzku na výrobu surovej mrkvej šľavy a v tejto súvislosti sa snažil získať finančné prostriedky na uskutočnenie tohto svojho zámeru. Navrhovateľ v konaní uvádzal, že odporcovi požičiaval peniaze v súvislosti s týmto jeho zámerom s tým, že odporca sľuboval požičané peniaze vrátiť spolu so 100% navýšením v lehote troch mesiacov. V súvislosti s tým potom oslovoval aj iných svojich známych, od ktorých si on požičal peniaze a následne ich zasa požičal odporcovi. V konaní navrhovateľ predložil zmluvu o pôžičke zo dňa 28.6.2007 uzavretú s N.. T. Y., ktorý navrhovateľovi požičal sumu 100.000,- Sk s dobou splatnosti 3 mesiace. Ako ručiteľ zmluvu podpísal odporca. Taktiež navrhovateľ uzavrel zmluvu o pôžičke s Y. V. dňa 9.5.2007 o poskytnutí sumy 200.000,- Sk s dobou splatnosti 3 mesiace a aj v tomto prípade ako ručiteľ zmluvu podpísal odporca. Navrhovateľ tiež súdu predložil zmluvu o pôžičke zo dňa 9.10.2007, ktorú uzavrel s N. P., a z ktorej vyplýva, že navrhovateľovi požičala sumu 100.000,- Sk s dobou splatnosti 31.1.2008. Dňa 9.1.2008 navrhovateľ uzavrel zmluvu o pôžičke s Q. W.Í., ktorý mu požičal sumu 20.000,- Sk s dobou splatnosti 31.7.2008. Ako ručiteľ zmluvu podpísal odporca. Navrhovateľ v konaní uviedol, že rovnako mu peniaze požičali aj W. Ď., G. T., U. V., J. I., písomná zmluva však vyhotovená nebola. Podľa jeho vyjadrenia si niektoré z uvedených osôb vzali úver, aby mu mohli peniaze požičať. Všetky takto požičané peniaze potom on odovzdal odporcovi s tým, že odporca peniaze vráti so 100%-ným navýšením. Podľa navrhovateľa časť peňazí mal odporca použiť na vlastnú potrebu, na pokrytie cestovných nákladov, časť odovzdal Q. Č., ktorý mu sľúbil vybaviť úver, avšak žiadal zložiť určitú sumu peňazí ako zálohu. Odporca spočiatku poukazoval peniaze na splátky úverov, ktoré si navrhovateľovi veritelia vzali, potom s tým však prestal. Vzhľadom k tomu, že odporca v lehote, v ktorej sa zaviazal, pôžičky nesplácal, navrhovateľ mal

záujem, aby sa mu vrátili aspoň peniaze, ktoré odporcovi poskytol. Preto dňa 30.4.2008 uzavreli zmluvu o pôžičke, v ktorej po vzájomnej dohode uviedli sumu, ktorá predstavuje prostriedky, ktoré boli odporcovi celkovo požičané.

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 30.4.2008, uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom, vyplýva, že navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcovi ako dlžníkovi sumu 1,550.000,- Sk a odporca sa zaviazal zaplatiť uvedenú sumu navrhovateľovi do 30.7.2008. Následne listom z 21.6.2008 navrhovateľ oznámil odporcovi číslo účtu, na ktoré mu majú byť finančné prostriedky poukázané. List odporca osobne prevzal 21.6.2008.

Pred splatnosťou pôžičky bol navrhovateľ oslovený JUDr. V., ako právnym zástupcom odporcu, a to listom zo dňa 23.7.2008, v ktorom sa uvádza, že navrhovateľ odporcovi na základe zmluvy o pôžičke neposkytol žiadne finančné prostriedky; z jeho strany, podľa stanoviska odporcu, šlo o investovanie financií do obchodnej záležitosti, ktorá bola zmluvne zabezpečená právnym úkonom uzavretým medzi odporcom a Q. Č. a do ktorej investovali finančné prostriedky aj odporca a ďalšie dve osoby. Z uvedeného listu vyplýva, že odporca mal záujem z hľadiska právnej istoty upraviť právne vzťahy s navrhovateľom, a preto ho týmto spôsobom vyzval na písomné potvrdenie neexistencie záväzku z fingovanej zmluvy o pôžičke a potvrdenie vzťahu zo spoločného investovania.

Odporca v konaní potvrdil, že s navrhovateľom uzatvoril zmluvu o pôžičke. Podľa jeho názoru však v skutočnosti nešlo o pôžičku, ale navrhovateľ mal záujem podieľať sa na obchodných aktivitách, ktoré on vyvíjal v súvislosti so zámerom vybudovať vlastnú prevádzku na výrobu surovej mrkvovej šťavy. Rovnako sa na týchto aktivitách podieľali aj V. P. a Y. V.. Navrhovateľ však mal vlastný zámer - vybudovať kliniku. Odporca uviedol, že získal kontakt na Q. Č., ktorý mu prisľúbil zabezpečiť úver vo výške 1,000.000,- USD, ale žiadal zložiť zábezpeku vo výške 1,500.000,- Kč a z toho dôvodu sa snažili získať tieto prostriedky. On Č. poskytol 300.000,- Sk, tieto peniaze mal od p. I., ktorému ich aj vrátil. Navrhovateľ Č. poskytol 500.000,- Sk, pričom čiastočne išlo o jeho prostriedky a časť si požičal od iných. Odporca uviedol, že peniaze navrhovateľ vybral v ČSOB v Dunajskej Strede, kde šiel aj s p. V. a po výbere z banky ich on odovzdal Č.. Potom v Bratislave navrhovateľ tiež dal Č. sumu buď 200.000,- Sk alebo 300.000,- Sk. Jemu navrhovateľ peniaze nikdy neodovzdával, dával ich sám Č. a odporca tvrdil, že spoločne participovali na uvedenom projekte. Vo výpovedi zo dňa 7.7.2014 (č.l. 192 p.v.) odporca uviedol, že navrhovateľ prostriedky pre Č. odovzdal p. P., ktorá ich potom dala Č.. Potom čakali, že Č. im do konca mája 2007 sľúbený úver poskytne, čo sa ale nestalo; pýtal ďalšie peniaze s tým, že im dá 2,000.000,- USD. Do augusta 2007 však Č. tieto peniaze neposkytol. Medzitým ľudia, ktorí peniaze do tohto poskytli, začali mať problémy, preto oni museli ísť ďalej. Navrhovateľ však už ďalej ísť nechcel, aby nemusel dávať žiadne financie a povedal, že končí s tým, že jeho ľudia a on peniaze do projektu investovali a sú pripravení o ne prísť. On si nemohol dovoliť so všetkým skončiť, preto pokračoval ďalej a od p. L. z Čiech získal v období od októbra 2007 do mája 2008 pôžičku 3.000.000,- Kč. Tieto peniaze mu aj s navýšením vrátil. Č. stále verili a dávali mu peniaze až do konca r. 2007. Potom museli začať iné aktivity, keďže Č. si neplnil, čo sľúbil. On napr. vyvíjal aktivity s izotopickou meďou v Čechách. K podpísaniu zmluvy o pôžičke podľa odporcu došlo tak, že navrhovateľ mu povedal, že má problémy, pretože na neho tlačia veritelia. Keďže v tom čase vyvíjal obchodné aktivity, ktorým veril, súhlasil s podpísaním zmluvy o pôžičke na sumu 1,500.000 Sk. Podľa neho mu navrhovateľ povedal, že dal 1,100.000,- Sk a aby mal aj nejaký zisk, že to spíšu na 1,500.000,- Sk. On s tým súhlasil a navrhovateľ navrhol, že sa vzdá všetkých obchodných aktivít s Č.. Navrhovateľovi povedal, že chce, aby mu pred notárom vystavil papier, že sa vzdáva všetkých aktivít s Č.. Vo svojom záverečnom stanovisku (č.l. 317 spisu) odporca uviedol, že navrhovateľ sa zaviazal, že neosloví nikoho z osôb, s ktorými mali obchodné aktivity. Podľa odporcu je zmluva o pôžičke fiktívna, pretože navrhovateľ uvedené aktivity neopustil, naopak nakontaktoval sa aj na L. ktorého dovtedy nikdy nevidel. Navrhovateľovi podľa neho táto zmluva slúžila na preukazovanie svojim veriteľom, že od neho má dostať peniaze a potom hádzal vinu na neho, že je podvodník. To, že navrhovateľ chcel s Č. podnikáť, podľa odporcu preukazovalo aj to, že v trestnom konaní voči nemu navrhovateľ predložil falzifikát od Č., kde sa uvádza, že Č. odporcovi peniaze vrátil vo výške 5,560.000,- Kč a keďže on navrhovateľovi peniaze nevrátil, podviedol ho. Podľa odporcu z toho vyplýva, že navrhovateľ od Č. očakával peniaze a teda s ním podnikal.

Odporca vo svojej výpovedi dňa 7.7.2014 uviedol, že navrhovateľ dal do ich aktivít celkom sumu okolo 1,150.000,- Sk (č.l. 192 spisu). Z jeho výpovede v konaní sp.zn. 12C/37/2010 vedenom pred tunajším súdom zasa vyplýva, že navrhovateľ mal poskytnúť prostriedky vo výške cca 900.000,- Sk (č.l. 278 spisu) a na pojednávaní dňa 18.2.2015 sa vyjadril, že suma, ktorá je v zmluve uvedená, predstavuje

prostriedky, ktoré navrhovateľ vložil do ich spoločných aktivít (č.l. 316 p.v. a aj 317 spisu). Taktiež uviedol, že túto zmluvu podpísal vedome a s plnou vážnosťou.

Z výpovede svedka Y. V. vyplynulo, že s odporcom, ako aj s navrhovateľom a p. P., išli v roku 2007 spoločne do jedného obchodu, skladali finančné prostriedky, z ktorých časť vložil navrhovateľ, časť on, časť odporca, časť p. P. a potom aj Q. N.. Išlo o obchod s p. Č., ktorý pre nich mal zabezpečiť úver. Svedok uviedol, že bol prítomný pri tom, keď došlo k podpísaniu zmluvy o pôžičke medzi navrhovateľom a odporcom. Podľa jeho vyjadrenia k tomu došlo v súvislosti s tým, že keď dávali dokopy financie pre p. Č., každý zháňal peniaze za seba a každý mal svoj zámer, pričom navrhovateľ hovoril o klinike, ktorú chce urobiť. Navrhovateľ si zohnal financie od svojich známych a hovoril, že títo to berú ako investíciu. On, pokiaľ od niekoho peniaze zohnal, bol dohodnutý tak, že peniaze vráti, rovnako aj odporca. Potom sa stalo, že Č. podľa dohody úver nezabezpečil a vtedy navrhovateľ oslovil odporcu, že ak stiahne všetky aktivity, či mu odporca podpíše, že mu vyplatí to, čo on vložil. Odporca s tým súhlasil a takto bola podpísaná zmluva o pôžičke, kde bola uvedená suma aj vo väčšom rozsahu než navrhovateľ v skutočnosti vložil. Podľa jeho názoru navrhovateľ vložil okolo 900.000,- Sk, nevedel to však presne. Odporca navrhovateľa požiadal, aby mu tiež podpísal vyhlásenie, že sa vzdáva všetkých aktivít, ktoré predtým spolu mali, pretože okrem Č. mali aj iné aktivity, napr. s p. L.. Navrhovateľ teda mal dodatočne napísať vyhlásenie o vzdaní sa všetkých aktivít, ale tak neurobil. Svedok tiež uviedol, že peniaze navrhovateľ nikdy neodovzdával odporcovi, vždy ich dával priamo Č.. Prvá časť peňazí sa Č. odovzdávala v Dunajskej Strede, pričom on predtým bol s navrhovateľom v ČSOB v Dunajskej Strede, navrhovateľ tam vybral sumu 500.000,- Sk a túto potom odovzdal priamo Č.. Najskôr bola s Č. vypracovaná zmluva, ktorú s ním uzatvoril len odporca, pretože Č. chcel byť vo vzťahu len s jedným a aj odporca povedal, že to tak zrejme bude lepšie v prípade, ak bude potreba peniaze od Č. vymáhať. Po odsúhlasení obsahu zmluvy došlo k odovzdaniu prvej časti peňazí, pričom navrhovateľ už predtým hovoril, že peniaze chce Č. odovzdať sám. Svedok uviedol, že nebol prítomný pri tom, ako navrhovateľ 500.000,- Sk Č. odovzdal, ale navrhovateľ sa vyjadroval, že ich chce sám odovzdať. Podľa svedka pri prvom stretnutí bolo zložených celkom asi 700.000,- Sk, z čoho 500.000,- Sk odovzdal navrhovateľ a 200.000,- Sk odporca. Druhá časť peňazí sa podľa svedka Č. odovzdávala v Bratislave u notára, kde každý z nich dal nejakú sumu, pričom peniaze odovzdávali priamo Č.. Z jeho strany bola odovzdaná suma 300.000,- Sk, navrhovateľ dal 200.000,- alebo 300.000,- Sk, p. P. dávala sumu 500.000,- alebo 600.000,- Sk. Svedok sa nevedel vyjadriť, či nejaké peniaze pri tomto stretnutí odovzdával aj odporca, pretože potom prebiehali ešte asi 2 alebo 3 razy odovzdávania peňazí, kedy peniaze odovzdával aj odporca. Uviedol, že podľa jeho názoru navrhovateľ ešte raz odovzdával peniaze Č. v Čechách buď v Prahe alebo Brne a navrhovateľ tu Č. odovzdal sumu asi 100.000,- Sk, pričom tieto peniaze odovzdal sám za seba. Svedok uviedol aj to, že s navrhovateľom mali spoločné aktivity až do podpisu zmluvy o pôžičke s odporcom, potom už s nimi navrhovateľ nechodil vzhľadom na ich dohodu, že všetky tieto aktivity zanechá, čo ale nedodržel. Uviedol, že odporca aj mal k dispozícii peniaze na to, aby mohol navrhovateľa vyplatiť, ale neurobil tak, pretože navrhovateľ nedodržel prísľub, že nebude vyvíjať žiadne aktivity a začal ich očierňovať.

Svedok N.. W. L. sa nevedel vyjadriť ku vzťahom medzi navrhovateľom a odporcom, pretože navrhovateľa spoznal až v čase, keď vzťahy medzi účastníkmi boli narušené. Odporcu spoznal asi 4 - 5 rokov dozadu v súvislosti s tým, že spolu s p. P., predtým K., chodievali do Českej republiky a do Prahy kvôli tomu, že sa snažili získať nejaké prostriedky na svoje podnikateľské aktivity. S navrhovateľom sa zoznámil oveľa neskôr, keď za ním chodila p. P. s navrhovateľom. Podľa svedka navrhovateľ pri týchto stretnutiach vystupoval viac-menej ako sprievodca pani P., nešiel si, že by sledoval nejaké svoje aktivity. Aj komunikácia prebiehala hlavne s p. P. a aj schôdzky organizovala ona. Svedok vyslovil domnienku, že p. P. s navrhovateľom asi mali nejakú spoluprácu. K stretnutiam s p. P. a navrhovateľom uviedol, že asi dvakrát boli u reprezentantov nejakých bánk, kde sa hovorilo o možnostiach získať úver. P. P. išlo o komoditné trhy a s navrhovateľom mal mailovú komunikáciu ohľadne ekologickej likvidácie odpadov, ale žiadnu zmluvu medzi sebou nemali. Uviedol, že odporcu považuje za čestného človeka, čo aj deklaroval v konaní pani P. voči odporcovi. Odporcovi poskytoval v minulosti pôžičky, ktoré mu odporca aj vrátil, hoci nie načas. Vo výpovedi v konaní sp.zn. 12C/37/2010 svedok uviedol, že odporcovi v období asi pol roka dával peniaze na základe zmlúv o pôžičke s tým, že prítomná bola vždy p. P., ktorá peniaze prepočítala a dala ich do kabelky. Neskôr za ním chodil len odporca a celkovo takto poskytol sumu okolo 3.000.000,- Sk (z toho p. P. odovzdal asi 2,500.000,- Sk a zvyšok odporcovi) a peniaze, ktoré odporcovi požičal, mu nakoniec daroval. Uvedené vyplýva aj z čestného prehlásenia svedka založeného v pripojenom spise ČVS: ORP-1330/OEK-PD-2008 na č.l. 275, kde svedok uvádza, že dlhy vyplývajúce

z pôžičiek poskytnutých odporcovi, či už z jeho strany alebo zo strany spoločnosti AGMECO LT s.r.o., ktorej je konateľom a majiteľom, vo výške 5 miliónov Kč boli odporcovi odpustené vzhľadom k vysoko celospoločensky významnému a humánnemu účelu ich použitia.

Svedkyňa V. P. v konaní uviedla, že navrhovateľa spoznala prostredníctvom odporcu, ktorý jej ho predstavil ako spolužiaka, ktorý mu požičiaval peniaze. Uviedla tiež, že v minulosti aj ju odporca požiadala o finančnú pôžičku. Hovoril o tom, že chce zrealizovať projekt na ovocné šľavy, potrebuje však na to peniaze a kto mu požičia, tomu peniaze dvojnásobne vráti. Aj ona mu peniaze požičala. Svedkyňa uviedla, že bola pri tom, keď odporca žiadal peniaze aj od navrhovateľa, pričom to vnímala ako žiadosť o pôžičku; odporca nehovoril o tom, že by mali investovať. Podľa nej odporca vždy uvádzal to, že chce peniaze zhodnotiť, z toho postaví svoju prevádzku a peniaze vráti. Z jej výpovede vyplynulo, že bola prítomná aj na stretnutí s ľuďmi, ktorí požičali peniaze navrhovateľovi, odporca tam ľuďom hovoril, že tieto peniaze ešte reinvestuje, teda že ich ešte raz zhodnotí s tým, že on potom vráti peniaze s vyšším navýšením. Svedkyňa tiež uviedla, že bola dvakrát prítomná pri tom, keď navrhovateľ odovzdal peniaze odporcovi, vždy šlo o peniaze, ktoré odporca vyplatil Č.. Prvýkrát to bolo v Dunajskej Stredě; odporca najprv bol dohodnúť obsah zmluvy s Č. u advokáta; kým tento zmluvu pripravoval, navrhovateľ odovzdal odporcovi peniaze, ktoré potom odporca odovzdal Č.. Po druhýkrát odporca odovzdal peniaze Č. v Bratislave u notára; navrhovateľ vtedy tiež odovzdal peniaze odporcovi a odporca ich potom dal Č.. Sumu, ktorú navrhovateľ odporcovi poskytol, svedkyňa konkretizovať nevedela. Vo výpovedi tiež uviedla, že takto požičala peniaze odporcovi aj ona a niečo mu poskytol aj Y. V.. Odporca spočiatku pôžičky aj splácal, ale keď sa situácia otočila, začal popierať, že by mu požičali a tvrdil, že mal všetky peniaze len od Ing. L.. Odporca ju dostal do situácie, že zostala bez peňazí aj práce, ľudia, ktorí požičali jej, na ňu tlačili. Preto sa obrátila na Č., aby zistila, čo je s peniazmi a on jej povedal, že odporcovi peniaze vrátil, o čom jej zaslal aj doklad. Svedkyňa potvrdila, že s navrhovateľom navštívila Ing. L., bolo to v čase, keď zostali bez príjmov. Ona vedela, že p. L. odporcovi poskytol nejaké peniaze a nevedelo sa mu vtedy dobre, preto ho navštívili s tým, aby zistili, či nie je možné nájsť východisko zo situácie pre nich všetkých. Ing. L. bol vtedy dovozca istého potravinového doplnku, šli teda zisťovať, či by nebolo možné tento produkt distribuovať aj v rámci Slovenska, čo by pomohlo všetkým. K žiadnej realizácii však nedošlo. S Ing. L. tiež navštívili jednu banku, pán L. vedel po anglicky a prekladal. Chceli zistiť, či by bolo možné zohnať nejaký úver, ale ani toto sa nezrealizovalo. Uviedla, že takýmto spôsobom hľadali východisko zo situácie, v akej sa ocitli. Svedkyňa poprela, že by vo vzťahu s odporcom šlo o spoločné investovanie, tvrdila, že sa jednalo vždy o pôžičky.

Svedok Q. N. uviedol, že s navrhovateľom ho zoznámili odporca a Y. V. asi v r. 2007, kedy sa s ním stretol trikrát. Podľa svedka odporca s Y. V. mali spolu sen - výrobu ovocných štiav, do čoho neskôr vtiahli aj jeho. Od V. má vedomosť, že navrhovateľ im požičiaval finančné prostriedky s tým, že oni to od neho požadovali ako pôžičku, aspoň on to tak vnímal. Sám nikdy nebol svedkom toho, keď navrhovateľ odporcovi finančné prostriedky požičiaval. Uviedol, že v období od 20.6.2008 bol takmer každý deň v kontakte s odporcom a v júli 2008 sa od neho dozvedel, že s navrhovateľom podpísal 30.4.2008 zmluvu a že peniaze mu mal vyplatiť podľa zmluvy do troch mesiacov, pričom šlo o sumu asi 1.500.000,- Sk. Odporca tieto peniaze nemal a chcel sa vyhnúť zodpovednosti zo zmluvy, preto sa ho pýtal, či nepozná právnik, ktorý by túto zmluvu „rozbil“. On mu odporučil JUDr. V.. Potom spolu aj boli u JUDr. V. a bol s nimi aj Y. V.. Toto sa riešilo len pár dní predtým, ako mala byť zmluva splatná. Svedok uviedol, že odporca sa v súvislosti so zmluvou o pôžičke vyjadril tak, že podpísal navrhovateľovi zmluvu na sumu, ktorú mu požičal, bližšie o tom nevedel uviesť nič. Z pohľadu svedka šlo o pôžičky, nie o investovanie. Aj od neho si odporca a V. pýtali pôžičku.

Svedok Y. V. vo svojej výpovedi uviedol, že navrhovateľa dlhodobo pozná; s odporcom sa zoznámil prostredníctvom navrhovateľa, keď ho navštívili u neho v kancelárii. Bolo mu povedané, že odporca má záujem vyrábať nejaké džúsy, potrebuje však úver, a teda finančné prostriedky; tiež mu bolo povedané, že ak odporcovi požičia peniaze, zhruba do troch - štyroch mesiacov sa mu tieto peniaze vrátia aj so 100% zhodnotením. Nakoniec sa nechal presvedčiť a požičal navrhovateľovi sumu 200.000,- Sk, pretože mu bolo doporučené, aby požičal peniaze jemu, keďže ho pozná, s tým, že odporca bude ako ručiteľ pôžičky. S navrhovateľom teda podpísali zmluvu o pôžičke a hneď pri podpise zmluvy odovzdal 200.000,- Sk navrhovateľovi. Následne tieto peniaze v jeho prítomnosti navrhovateľ odovzdal odporcovi a potom sa všetci rozišli. Po čase sa pýtal, ako to je s vrátením peňazí a navrhovateľ mu povedal, že sú nejaké problémy pri vybavovačkách. Pôvodne boli dohodnutí na vrátení peňazí do 3 mesiacov, potom sa to predĺžilo o ďalšie 3 mesiace a potom to už podľa neho začalo byť celé čudné. Svedok uviedol, že

medzitým za ním odporca s navrhovateľom prišli opäť s tým, že potrebovali doplniť nejaké peniaze; on poskytoval na trikrát po 20.000,- Sk. Svedok ďalej uviedol, že neskôr sa zúčastnil na stretnutí v Dolných Vestenicich, kde bolo asi zo 10 veriteľov a odporca im hovoril, že má nejaké kšefty s meďou, aby počkali, že všetci budú uspokojení. Odporca podľa neho vystupoval tak, že on vráti všetkým peniaze. Svedok uviedol, že navrhovateľa bral len ako sprostredkovateľa v celej záležitosti, pretože on mu odporcu doporučil, preto aj veci riešil cez neho. Uviedol tiež, že navrhovateľa pozná ako osobu, ktorá sa dlhé roky venuje oblasti poisťovania, nepamätá si, že by sa bavili o tom, že by mal záujem vyvíjať podnikateľské aktivity s odporcom.

Svedkyňa W. Ď. uviedla, že s odporcom ju zoznámil navrhovateľ. Odporca rozprával o svojich plánoch ohľadne svojho zámeru zriadenia závodu na výrobu ovocných štiav alebo džúsov. Neskôr jej navrhovateľ povedal, že odporca navrhuje pôžičku, ktorá bude vrátená so 100% navýšením a spýtal sa jej, či o to nemá záujem s tým, že pôžička mala byť vrátená do 3 mesiacov. Podľa svedkyne šlo určite o pôžičku, ona si preto brala spotrebný úver v sume 100.000,- Sk tak, že splátky mala vyššie, keďže v krátkej dobe sa jej peniaze mali vrátiť. Uviedla, že z dôvodu, že niekto sľúbené peniaze neposkytol, alebo ešte nejaké prostriedky chýbali, poskytla aj ďalších 100.000,- Sk. Prostriedky získala tak, že časť vybrala z kreditnej karty a časť z kontokorentného účtu. Všetko sa odohralo asi v máji r. 2007, peniaze odovzdala navrhovateľovi s tým, že on ich odovzdá odporcovi. Svedkyňa uviedla, že nemá žiadnu pochybnosť o tom, že sa tak stalo. Za nejakú dobu - asi po 3 roku až roku potom, čo peniaze požičala, sa uskutočnilo stretnutie v Dolných Vestenicich, na ktorom sa zúčastnili navrhovateľ, odporca, p. V., ona a ešte aj ďalšie osoby, ktoré peniaze takto požičali. Na tomto stretnutí odporca vystupoval tak, že on peniaze, ktoré oni poskytli, odovzdal, obchody prebiehajú, ale ešte treba pokračovať ďalej. Podľa svedkyne odporca na uvedenom stretnutí stále vystupoval tak, že si je vedomý všetkého, že peniaze od nich dostal a robí, čo treba. Hovoril tak, že on sľúbil 100% výnos a tieto peniaze aj vráti, neodkazoval ich na navrhovateľa. Všetko bolo v tom duchu, že je to jeho záležitosť. Uviedla tiež, že finančné prostriedky poskytovala ako pôžičku, nešlo o investovanie alebo participáciu na nejakom podnikaní a ani zo strany navrhovateľa nebolo nikdy spomínané, že by s odporcom mali spoločné podnikanie. Navrhovateľ vystupoval len v tom smere, že preniesol peniaze od nich viacerých k odporcovi.

Z pripojeného spisu OR PZ v Prievidzi ČVS: ORP-1330/OEK-PD-2008 vyplýva, že navrhovateľ podal voči odporcovi v októbri 2008 trestné oznámenie, na základe ktorého bolo začaté trestné stíhanie za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1,3 písm. a) Trestného zákona. V rámci tohto konania vypovedal ako svedok aj T. Y.. Ten vo výpovedi uviedol, že s navrhovateľom uzavrel zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu požičal sumu 100.000,- Sk. Peniaze mali byť poskytnuté odporcovi na rozbehnutie biznisu s tým, že požičané peniaze budú zhodnotené o 100%. Ako ručiteľ v zmluve vystupoval odporca a ten mu povedal, že tieto peniaze on použije na biznis a jemu budú vrátené do 3 mesiacov. Peniaze mu však vrátené neboli a on sa zúčastnil viacerých stretnutí s odporcom, kde všetkým svojim veriteľom tvrdil, že peniaze vráti z iných svojich obchodných aktivít a že majú počkať; uvádzal, že peniaze, ktoré poskytli, on investoval niekde v ČR (č.l. 73 uvedeného spisu).

V uvedenom konaní vypovedal aj svedok G. T., ktorý tiež uviedol, že v máji 2007 poskytol navrhovateľovi sumu 150.000,- Sk s tým, že on ich odovzdá odporcovi, ktorý ich zhodnotí a peniaze mu budú vrátené do 3 mesiacov aj so 100% výnosom. Navrhovateľ mu povedal aj to, že osobne pôjde s odporcom na nejaké stretnutie, kde odporca bude tieto peniaze odovzdávať za účelom zhodnotenia. V dohodnutej dobe mu však peniaze vrátené neboli. G. T. uviedol, že neskôr sa zúčastnil aj stretnutia s odporcom, na ktorom boli aj iní veritelia, a odporca tam uvádzal, že peniaze vráti z iných obchodných aktivít.

Rovnako v tomto konaní vypovedala aj N. P., ktorá tiež uviedla, že v septembri 2007 ju navrhovateľ oslovil s tým, že má známeho - volal ho I., ktorý má rozbehnuté nejaké obchodné aktivity a potrebuje nejaké investície a pokiaľ by mu cez neho peniaze poskytla, vráti jej ich so 100% výnosom. Na základe toho uzavrela s navrhovateľom dňa 9.10.2007 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu poskytla sumu 100.000,- Sk s tým, že on tieto peniaze odovzdá tomuto známemu. Navrhovateľ jej tiež povedal, že sa bude zúčastňovať jednaní, ktoré zabezpečuje ten jeho známy. Peniaze jej však vrátené neboli. Začiatkom roka 2008 bolo aj stretnutie ľudí, ktorí takto požičali cez navrhovateľa peniaze jeho známemu, ona sa ho však nezúčastnila.

Obdobne v tomto konaní vypovedali aj Q. W. ako aj J. I., ktorí tiež požičali navrhovateľovi peniaze (W.Í. 20.000,- Sk, I. 100.000,- Sk), ktorý ich mal odovzdať odporcovi a ten ich mal zhodnotiť, avšak peniaze im vrátené neboli.

V predmetnom trestnom konaní bol vypočutý aj Q. Č., ktorý uviedol, že s odporcom uzatvoril zmluvu o budúcej zmluve o pôžičke, a to na základe ich ďalšej spolupráce v podnikaní. Vo výpovedi uviedol, že

odporca mu postupne v hotovosti poskytol 1,500.000,- Kč a tiež ďalších 550.000,- Sk, o čom vystavil aj príjmový doklad. Prítomná bola vždy p. K. (P.). Uviedol tiež, že dlh odporcovi vrátane úrokov zaplatil.

Z predloženého potvrdenia o vrátení pôžičky zo dňa 10.12.2008 vyplýva, že Q. Č. si s odporcom vyrovnali pôžičku z 10.5.2007 upravenú písomným dodatkom z 15.7.2007 medzi dlžníkom Q. Č. a veriteľom I. D. + ďalšie pôžičky poskytnuté p. Č.. Celková čiastka pôžičiek od 15.7.2007 do 10.12.2008 spolu s 10% úrokom je 5,560.000,- Kč. Potvrdenie je podpísané odporcom a svedkom P. L. a k jeho vystaveniu malo dôjsť v Prahe. Podpisy nie sú úradne overené. Odporca pravosť tohto dokladu v konaní popieral, označil ho ako falzifikát.

Uznesením OR PZ Prievidza zo dňa 31.5.2011 ČVS:ORP-1330/OEK-PD-2008 bolo trestné stíhanie vo veci zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona zastavené.

Z pripojeného spisu (konceptu) OR PZ v Dunajskej Strede č. ČVS: ORP-460/OEK-DS-2008 vyplýva, že na základe trestného oznámenia odporcu bolo začaté trestné stíhanie voči Q. Č. pre trestný čin podvodu podľa 221 ods.1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Dôvodom trestného stíhania bolo to, že Q. Č. od odporcu prevzal dňa 10.5.2007 sumu 700.000,- Sk, dňa 16.5.2007 sumu vo výške 911.270,- Kč, a to na základe zmluvy o budúcej zmluve o pôžičke, na základe ktorej sa Q. Č. zaviazal po poskytnutí finančných prostriedkov odporcom uzavrieť s ním zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej malo byť poskytnutie finančnej pôžičky vo výške 1,000.000 USD do 31.5.2007. Po prevzatí finančných prostriedkov od odporcu s ním však zmluvu o pôžičke neuzatvoril a prevzaté finančné prostriedky mu nevrátil. Ďalej dôvodom trestného stíhania bolo prevzatie finančnej hotovosti vo výške 300.000,- Sk dňa 2.7.2007, vo výške 250.000,- Sk dňa 3.8.2007 a vo výške 300.000,- Sk v období od 4.8.2007 do 31.12.2007 s tým, že tieto prostriedky prevzal pod zámienkou poskytnutia finančnej pôžičky vo výške 1,000.000,- USD na vybavenie predmetnej pôžičky, avšak pôžičku odporcovi neposkytol a finančnú hotovosť mu napriek viacerým výzvam nevrátil. V uvedenom trestnom konaní odporca spočiatku uvádzal, že on poskytol Č. všetky peniaze; taktiež vypovedal, že on mal záujem postaviť v zahraničí fabriku na výrobu ovocných a zeleninových štiav. Až vo výpovedi dňa 5.5.2010 uviedol, že finančné prostriedky Č. odovzdávala V. K. (P.), on bol podpísaný na príjmových pokladničných dokladoch, pretože to mal všetko právne zastrešiť. Navrhovateľ v uvedenom trestnom konaní vypovedal rovnakým spôsobom, ako aj v tomto konaní, t.j. že finančné prostriedky odporcovi na jeho požiadanie požičiaval s tým, že mu bolo prisľúbené 100% navýšenie, ako aj to, že pre odporcu získaval prostriedky aj oslovením iných osôb, ktoré poskytl peniaze ako pôžičku jemu a on ich potom ďalej požičal odporcovi. Navrhovateľ aj tu uvádzal, že bol prítomný na stretnutiach s Č. dňa 10.5.2007 a 16.5.2007.

V uvedenom trestnom konaní sa nachádza zmluva o budúcej zmluve o pôžičke uzavretá medzi Q. Č. ako budúcim veriteľom a odporcom ako budúcim dlžníkom, na základe ktorej sa Q. Č. zaviazal, že po poskytnutí sumy 1,500.000,- Kč s odporcom uzatvorí zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bude poskytnutie finančnej pôžičky vo výške 1,000.000,- USD, a to do 31.5.2007. V potvrdení zo dňa 16.5.2007 Q. Č. potvrdil, že zo strany odporcu došlo k zaplateniu zvyšnej časti dohodnutých finančných prostriedkov vo výške 911.270,- Kč a zaplatením 1,500.000,- Kč zo strany odporcu došlo ku splneniu podmienky v zmysle čl. I. zmluvy o budúcej zmluve o pôžičke zo dňa 10.5.2007. V uvedenom spise sa nachádzajú aj fotokópie príjmových pokladničných dokladov zo dňa 3.8.2007 o prevzatí sumy 250.000,- Sk, zo dňa 2.7.2007 o prevzatí sumy 300.000,- Sk, zo dňa 10.5.2007 o prevzatí sumy 700.000,- Sk a zo dňa 16.5.2007 o prevzatí sumy 911.270,- Kč. Podľa týchto dokladov všetky uvedené sumy prevzal Q. Č. od odporcu, doklady boli vyhotovené V. K..

Zo zmluvy zo dňa 14.5.2008, uzavretej medzi odporcom a X. T. V., vyplýva, že odporca postúpil pohľadávku voči Q. Č. vo výške 2,000.000,- Kč na X.. V. za cenu 1,000.000,- Kč. Q. Č. písomne X.. V. na jeho oznámenie o postúpení pohľadávky uviedol, že s odporcom uzavrel dodatok k zmluve s dátumom plnenia 31.12.2008. Následne dňa 13.8.2008 došlo medzi odporcom a X.. V. k uzavretiu dohody o zrušení zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.5.2008 s tým, že odporca je jediným oprávneným veriteľom pohľadávky voči Q. Č.. Všetky uvedené doklady sa nachádzajú v koncepte spisu OR PZ Dunajská Streda č. ČVS: ORP-460/OEK-DS-2008.

Z oznámenia Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede bolo zistené, že trestná vec voči Q. Č. bola odstúpená do Českej republiky. Z uznesenia Polície ČR č.: Č.j. KRPK-34231/TČ-2012-190381 z

22.5.2012 vyplýva, že trestné stíhanie voči Q. Č. bolo odložené z dôvodu, že Q. Č. dňa XX.X.XXXX zomrel.

Z výpisu z účtov navrhovateľa vyplýva, že dňa 2.8.2007 vybral sumu 100.000,- Sk, dňa 2.7.2007 sumu 300.000,- Sk, dňa 16.5.2007 sumu 140.000,- Sk, dňa 10.5.2007 sumu 500.000,- Sk, dňa 12.11.2007 sumu 15.000,- Sk, 6.12.2007 sumu 10.000,- Sk, 3.1.2008 sumu 10.000, Sk, dňa 16.1.2008 sumu 15.000,- Sk.

Odporca v konaní tvrdil, že navrhovateľ mal záujem vykonávať, resp. vykonával podnikateľské aktivity s ľuďmi, s ktorými mal rozbehnuté aktivity on. Navrhovateľ k tomu uviedol, že jeho podnikateľské aktivity v období rokov 2007 až 2013 súviseli len s N. V. IHF Consulting, resp. spoločnosťou IHF Consulting, t.j. s inou osobou, než uvádzal odporca. Spoločnosť IHF Consulting, s.r.o. súdu oznámila, že navrhovateľ v období od 24.5.2007 do 31.12.2008 pracoval v spoločnosti N.. N. V. IHF Consulting a od 1.1.2008 do 17.4.2013 v spoločnosti IHF Consulting, s.r.o.. Navrhovateľ súdu predložil aj zmluvu o obchodnom zastúpení uzavretú s N.. N. V. IHF Consulting dňa 24.5.2007 a Dohodu o zrušení zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 10.4.2013, podľa ktorej sa zmluva ruší k 15.4.2013. Súčasne z výpisov z účtu navrhovateľa za mesiace august, september, november a december 2007 vyplýva, že na účet mu bola poukazovaná finančná odmena od N. V. IHF. Odporca o tom, že vykonával konkrétne podnikateľské aktivity s inými podnikateľskými subjektmi, nepredložil žiadne doklady (okrem už uvedenej zmluvy o budúcej zmluve o pôžičke); uviedol, že v tom čase nemal oprávnenie na podnikanie.

Navrhovateľ v konaní preukazoval existenciu finančných prostriedkov na poskytnutie pôžičky odporcovi jednak už vyššie uvedenými zmluvami o pôžičke, ktoré mu poskytli Y. V., N.. T. Y., N. P., Q. W., ale aj W. Ď., G. T., J. I., U. V.. Okrem toho predložil doklady o vlastných finančných prostriedkoch: daňové priznanie za rok 2005, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ mal základ dane vo výške 357.471,- Sk; daňové priznanie za rok 2006, podľa ktorého mal základ dane 303.188,- Sk; výpis obchodov z cennými papiermi od 11.1.2007 do 20.1.2007 vo výške 728,27 eur; oznámenie ČSOB, a.s. z 9.5.2007 o poskytnutí povoleného prečerpania, t.j. úveru do výšky 49.000,- Sk; zmluvu s ČSOB o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.5.2007 o poskytnutí úveru vo výške 151.000, Sk; výpis z obchodov s cennými papiermi za obdobie od 21.6.2007 do 30.6.2007 v sume celkom 98.835,90 Sk; oznámenia ČSOB poisťovne, a.s. o zániku poisťovních zmlúv a výpláte odkupnej hodnoty vo výške 18.223,- Sk a 12.518,- Sk; oznámenie o zrušení zmluvy o stavebnom sporení z 12.7.2007 a výpláte sumy 38.113,05 Sk a 106.630,75 Sk; oznámenie o zrušení zmluvy o stavebnom sporení zo dňa 2.8.2007 a výpláte sumy 38.154,88 Sk; zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 5.9.2007 uzavretú s VÚB a.s., predmetom ktorej je poskytnutie úveru vo výške 120.000,- Sk.

Z výpovedí účastníkov bolo zistené, že na tunajšom súde prebiehalo konanie vedené pod sp.zn. 12C/37/2012, v ktorom sa V. P.Ď. domáhala voči odporcovi zaplata sumy 111.222,03 eur s prísl.. Vo veci tunajší súd rozhodol rozsudkom zo dňa 15.3.2012 č.k. 12C/37/2010-622 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.12.2013 č.k. 4Co/168/2012-664 tak, že súd odporcu zaviazal zaplatiť V. P. sumu 14.341,60 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 25.6.2010 do zaplata a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd považoval za preukázané, že V. P. poskytla odporcovi pôžičku vo výške 14.341,60 eur, vo zvyšnej časti považoval jej nárok za nedôvodný. Súd vyslovil názor, že časť žalovanej sumy je potrebné považovať za určitú formu vkladu alebo finančnej účasti na budúcom podnikaní zo strany V. P., keďže sa s ním osobne zúčastňovala na cestách, bola pri jednaniach, vyplácaní peňazí a ich prijímaní; v konaní bolo preukázané, že s peniazmi disponovala ona, uhrádzala z nich napr. náklady spoločných ciest, vykonávala splátky úverov tretím osobám a pod.. Navrhovateľ, ktorý v tomto konaní vystupoval ako svedok, zotrval na tvrdení, že nikdy nemal záujem s odporcom podnikáť a peniaze mu len požičiaval. Súd v rozhodnutí skonštatoval, že V. P., na rozdiel od P. Š., vyplácala aj zo svojich zdrojov splátky úverov poskytnutých tretím osobám a bola sama priamo zainteresovaná do vyplata sumy Q. Č..

Z rozsudku Krajského súdu Žilina č.k. 1To/26/2014-492 vyplýva, že V. P. bola uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa dopustila tým, že niekedy pred 15.8.2007 pod zámienkou výhodnej investície presvedčila H. W., aby si vo svojom mene vybavila pôžičku 300.000,- Sk, ktorú jej odovzdá pre I. D. a ona bude uvedenú pôžičku splácať a následne s ňou uzavrela zmluvu o pôžičke na sumu 300.000,- Sk ako dlžníčka; a tým, že niekedy po 15.8.2007 a pred 24.8.2007 pod zámienkou výhodnej investície presvedčila H. W., aby si jej matka H. G. vybavila pôžičku 200.000,- Sk

a potom jej túto hotovosť odovzdala s tým, že ona bude pôžičku za ňu splácať; avšak uvedené úvery za poškodené osoby H. W. a H. G. nesplatila, pričom už v čase, keď sa zaviazala, že úvery bude za poškodené splácať, vedela, že dohodnuté úverové splátky riadne neuhradí, nakoľko jej to nedovoľovala jej finančná situácia.

Odporca v konaní popieral, že by od navrhovateľa žiadal poskytnutie peňažných prostriedkov v období od októbra 2007, pretože to od neho nepotreboval, peniaze mal od p. G. a taktiež od p. L.. Navrhovateľ v tej súvislosti predložil rozsudok Krajského súdu v Prahe zo dňa 24.11.2011 č.k. 24Co 348/2011-231, z ktorého vyplýva, že súd uložil odporcovi, aby zaplatil K. G. 300.000,- Kč spolu s úrokom z omeškania, v časti o zaplatenie sumy 225.000,- Kč súd rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vrátil mu ho na ďalšie konanie a v časti o zaplatenie sumy 90.000,- Kč spolu so zákonným úrokom z omeškania rozsudok súdu I. stupňa zrušil a konanie zastavil. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že ide o nárok zo zmluvy o pôžičke, ktorú odporca uzavrel s K.. G. dňa 20.9.2007 vo výške 390.000,- Kč s tým, že pôžičku sa zaviazal vrátiť do 20.3.2008, čo však neurobil.

Odporca súdu predložil 18 ks zmlúv o pôžičke uzatvorených medzi ním a svedkom W. L. a 3 ks zmlúv o pôžičke uzatvorených medzi ním a spoločnosťou AGMECO LT, s.r.o., ktorej konateľom bol W. L.. Z obsahu týchto zmlúv vyplýva, že boli uzatvorené v období od 16.10.2007 do 26.5.2008, celkovo bola takto požičaná suma 3.500,- eur, 700,- švajčiarskych frankov, 400,- USD a 2,065.000,- Kč, ako účel pôžičky je uvedená výpomoc slúžiaca k realizácii podnikateľských aktivít odporcu s tým, že odporca sa zaviazal poskytnuté sumy pôžičiek vrátiť s úrokom vo výške 3% ročne najneskôr do 16.4.2008, resp. v jednom prípade do 20.12.2007 (zmluva zo 7.12.2007), v dvoch prípadoch do 16.5.2008 (zmluvy z 2.5.2008 a 6.5.2008), v jednom prípade do 31.5.2008 (zmluva zo 14.5.2008) a v jednom prípade do 31.7.2008 (zmluva z 26.5.2008). V konaní odporca uviedol, že v čase, keď mu pôžičky boli poskytnuté, nebol podnikateľom, ale mal podnikateľský zámer vybudovať prevádzku na výrobu ovocných štiav, čo tiež považuje za podnikateľské aktivity.

Odporca v konaní na preukázanie svojho tvrdenia, že V. P. a tiež aj navrhovateľ mali záujem prevziať jeho obchodné aktivity, označil zmluvu o výhradnej spolupráci v oblasti izotopickej medi, ktorá sa má nachádzať v kópii v spise OR PZ Dunajská Streda č. ČVS: ORP-247/DS-DS-2011. Z konceptu tohto spisu bolo zistené, že na č.l. 99 a 100 sa nachádzajú len prvé strany zmluvy označenej ako „Zmluva o podielovej účasti vyplývajúcej z obchodnej zmluvy uzavretej dňa (dátum neuvedený) 2009 pod obchodným názvom - - , medzi X. P., X. W. XX, J. X., 25241, ČR, r.č. XXXXXX/XXX a K. V., V. L. XXX, XXXXX U., G..Č.: XXXXXX/XXXX“. Ako dátumy sú uvedené 13.3.2009 (opravený na 15.3.2009) a v druhom prípade 22.5.2009.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dojednať aj úroky.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatkov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný dôvodne. V konaní si navrhovateľ voči odporcovi uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 51.450,57 eur s prísl. a tento nárok odvodzoval od zmluvy o pôžičke, ktorú s odporcom uzavrel dňa 30.4.2008. V konaní medzi účastníkmi nebolo sporné, že uvedenú zmluvu podpísali. Odporca však v konaní tvrdil, že táto zmluva je neplatná, je to podľa neho len fiktívny akt, ktorý navrhovateľovi slúžil na preukázanie sa svojím veriteľom s tým, že poukázal na to, že v zmluve nie je uvedené kde a ako boli peniaze poskytnuté, neobsahuje údaj o tom, čo suma pôžičky obsahuje. Zároveň tvrdil, že navrhovateľ jemu tieto prostriedky nikdy nedal. Súčasne v závere konania uviedol, že on túto zmluvu s navrhovateľom vedome a s plnou vážnosťou podpísal a peniaze uvedené v pôžičke predstavujú to, čo navrhovateľ investoval do ich aktivít.

V konaní teda nebolo sporné, že navrhovateľ finančné prostriedky poskytol a bolo tiež preukázané, že sa tak stalo nie jednorazovo, ale postupne v období rokov 2006 a 2007, resp. 2008.

Z dokazovania vyplynulo, že odporca mal záujem o vybudovanie prevádzky na výrobu ovocných, príp. zeleninových (mrkvových) štiav a v súvislosti s tým potreboval zabezpečiť finančné prostriedky. Z výpovedí účastníkov bolo zistené, že odporca získal kontakt na Q. Č., od ktorého mal prísľub poskytnutia pôžičky vo výške 1,000.000,- USD, ten však požadoval zložiť finančnú zábezpeku vo výške 1,500.000,- Kč a na tento účel odporca potreboval získať peniaze. Poskytnuté prostriedky odporca sľúbil vrátiť v horizonte cca 3 - 4 mesiace spolu so 100% navýšením. Vyplynulo to z výpovede navrhovateľa, ako aj svedkov P.Ť., V., Ď. a tiež z výpovedí svedkov T., Y., I. v trestnom konaní č. ČVS: ORP-1330/OEK-PD-2008. V tejto súvislosti potom navrhovateľ odporcovi poskytol prostriedky z vlastných zdrojov, ale oslovil aj iné osoby, ktoré mu poskytli peniaze na základe písomnej zmluvy o pôžičke (Y. V., G. T., N.. T. Y., N. P., Q. W.) alebo na základe ústnej zmluvy o pôžičke (napr. W. Ď., G. T., J. I.).

Tieto tvrdenia odporca v konaní nerozporoval. Tvrdil však, že zo strany navrhovateľa šlo o investovanie prostriedkov do spoločných aktivít. Poukázal na to, že rovnako sa podieľali aj Y. V. a V. P.. V súvislosti s V. P. odporca poukázal na rozhodnutie súdu v konaní pred tunajším súdom pod sp.zn. 12C/37/2010. Je pravdou, že v uvedenom konaní bolo v prípade V. P. konštatované, že medzi ňou a odporcom sa jednalo o podieľanie sa na určitom spoločnom podnikateľskom zámere, v prípade navrhovateľa však bola situácia iná ako v prípade V. P.. V. P. sa zúčastňovala všetkých stretnutí a jednaní s odporcom, čo vyplynulo aj z výpovede svedka Prokeša, ktorý uviedol, že odporca za ním chodil vždy s p. P., táto od neho preberala aj peniaze, ktoré odporcovi požičiaval, prepočítala ich a dala do svojej kabelky (výpoveď v konaní sp.zn. 12C/37/2010 založená do spisu - č.l. 276, ale aj písomné vyhlásenie z 24.8.2010 v spise ČVS:ORP-460/OEK-DS-2008). Rovnako to uviedol aj Q. Č. v konaní ČVS:ORP-1330/OEK-PD-2008 (č.l. 221 uvedeného spisu). V konaní sp.zn. 12C/37/2010 bolo zistené, že V. P. odporcu sprevádzala na jeho cestách, zúčastňovala sa jednaní, bola pri vyplácaní peňazí a ich prijímaní, v konaní bolo preukázané, že s peniazmi disponovala ona, uhrádzala z nich napr. náklady spoločných ciest, vykonávala splátky úverov tretím osobám a pod.. V. P. tiež vystavovala odporcovi príjmové pokladničné doklady. V prípade navrhovateľa takéto konanie zistené nebolo; bolo preukázané len to, že navrhovateľ sa zúčastnil pri odovzdávaní peňazí Q. Č.. Túto svoju účasť v konaní zdôvodňoval jednak tým, že chcel vidieť komu a na čo sa peniaze dávajú vzhľadom k tomu, že požičal veľkú sumu peňazí a to nielen svojich; jednak tým, že odporcu na stretnutie aj viezol autom. Toto jeho tvrdenie vyplynulo aj z výpovede G. T. v konaní ČVS:ORP-1330/OEK-PD-2008 (č.l. 79 uvedeného spisu), ktorý tiež uviedol, že navrhovateľ mu povedal, že pôjde s odporcom na stretnutie, kde bude odporca peniaze za účelom zhodnotenia odovzdávať. Rovnako sa v uvedenom konaní vyjadrila N. P. (č.l. 90 spisu).

Navrhovateľ vo svojich výpovediach, či už v tomto konaní alebo ďalších konaniach - sp.zn. 12C/37/2010, ČVS:ORP-1330/OEK-PD-2008, ČVS: ORP-460/OEK-DS-2008, zhodne uvádzal, že nikdy nemal úmysel s odporcom podnikáť, peniaze mu len požičiaval. Zároveň v konaní preukázal, že v danom období disponoval hotovosťou, či už šlo o jeho vlastné finančné prostriedky alebo požičané od iných osôb. Odporca v konaní ani nepopieral, že navrhovateľ peniaze poskytol, aj keď jeho vyjadrenia nie sú vždy rovnaké. V konaní sp.zn. 12C/37/2010 na pojednávaní dňa 18.10.2010 sa vyjadril, že zo strany navrhovateľa bola poskytnutá suma 900.000,- Sk (toto vyjadrenie sa nachádza na č.l. 278 spisu), v tomto konaní najskôr uviedol, že navrhovateľ dal do ich aktivít sumu celkom okolo 1,150.000,- Sk (č.l. 192 spisu), ale v závere konania odporca opakovane potvrdil, že suma uvedená v zmluve o pôžičke bola navrhovateľom aj poskytnutá a predstavuje to, čo navrhovateľ investoval (č.l. 316 p.v. a 317). Vzhľadom k tomuto vyjadreniu odporcu považoval súd za preukázané, že navrhovateľ poskytol sumu vo výške 1,550.000,- Sk, t.j. 51.450,57 eur.

Súd sa musel v konaní vysporiadať s otázkou, či uvedené finančné prostriedky boli zo strany navrhovateľa poskytnuté ako pôžička, alebo šlo o určitú investíciu alebo vklad do spoločného podnikateľského zámeru účastníkov. To, že šlo o spoločnú investíciu, v konaní tvrdil odporca a svedok Y. V., ktorý je odporcov kamarát, majú spolu úzke vzťahy. Z ostatných výpovedí v konaní vyplynulo, že zo strany navrhovateľa sa jednalo o pôžičku. Súd môže mať pochybnosti o hodnovernosti výpovede svedkyne P., ktorá bola sama v súdnom konaní s odporcom, ale to, že navrhovateľ peniaze odporcovi požičiaval, uviedol aj svedok N. a tiež z výpovedí Y. V., W. Ď. v konaní vyplynulo, že navrhovateľ sa pred nimi vyjadroval o požičaní peňazí odporcovi za účelom zhodnotenia. To isté uvádzali aj svedkovia v konaní ČVS:ORP-1330/OEK-PD-2008, teda Y., T., P., I.. Z výpovede svedka Y. v uvedenom konaní

vyplýva, že odporca mu sám povedal, že peniaze použije on na biznis. Svedkovia tiež zhodne uviedli, že na stretnutí v Dolných Vesteniciach odporca vystupoval ako osoba, ktorá zodpovedá za vrátenie ich peňazí, neboli odkazovaní na navrhovateľa, resp. odporca neuvádzal nič o spoločnom investovaní či spoločných aktivitách s navrhovateľom, mal hovoriť len o svojom „biznise“. Ako už bolo uvedené vyššie, u navrhovateľa v konaní nebolo preukázané ani správanie sa ako v prípade V. P., preto súd na základe všetkých uvedených skutočností uveril tvrdeniu navrhovateľa, že prostriedky vo výške 1,550.000,- Sk neboli investíciou do spoločných aktivít s odporcom, ale šlo o pôžičku.

V tejto súvislosti odporca namietal, že k odovzdaniu peňazí jeho osobe zo strany navrhovateľa nikdy nedošlo. Podľa názoru súdu na základe vykonaného dokazovania však vyplýva, že odporca sa správal tak, že potvrdzoval prevzatie peňazí od navrhovateľa. Je to zrejmé napr. z toho, ako svedkovia popisovali jeho správanie na stretnutí v Dolných Vesteniciach, ako aj z toho, že odporca sám v rámci trestného konania, ktoré inicioval voči Q. Č. (ČVS:ORP-460/OEK-DS-2008), uvádzal, že on mal záujem o vybudovanie fabriky na výrobu ovocných a zeleninových štiav a za účelom vybavenia potrebných finančných prostriedkov on odovzdal Q. Č. prostriedky, ktoré mu mali slúžiť na vybavenie úveru. Až neskôr, v čase, keď medzi odporcom a navrhovateľom ako aj V. P. boli spory, výpoveď v tomto konaní zmenil. Okrem toho, ako už bolo uvedené, odporca v konaní sám potvrdil, že navrhovateľ finančné prostriedky poskytol (čo súd už vyššie vyhodnotil ako pôžičku), navrhovateľ jednoznačne v konaní uviedol, že boli poskytnuté pre odporcu a odporca napokon s navrhovateľom dobrovoľne uzavrel zmluvu o pôžičke s tým, že v konaní uviedol, že túto zmluvu podpísal vedome a s plnou vážnosťou a mal záujem z nej aj plniť. Výšku poskytnutých prostriedkov tiež sám potvrdil.

K plneniu zo zmluvy však nedošlo, čo odporca odôvodňoval následnými udalosťami, t.j. že navrhovateľ sa kontaktoval s osobami, s ktorými mal on rozbehnuté aktivity, očierňoval ho pred nimi, pretože sa chcel „zmocniť“ jeho obchodov. Odporca najskôr tvrdil, že pri podpise zmluvy o pôžičke sa navrhovateľ zaviazal, že sa vzdá aktivít s Č., neskôr v konaní uviedol, že navrhovateľ sa zaviazal, že neosloví nikoho z osôb, s ktorými mali obchodné aktivity. Toto však nedodržal. Uvedené tvrdenie odporcu o takomto záväzku navrhovateľa v konaní nebolo preukázané, navyše súd už vyššie uviedol, že nepovažuje za preukázané, že navrhovateľ vyvíjal spoločné podnikateľské aktivity s odporcom. Z predložených dokladov v konaní vyplynulo, že v období od 24.5.2007 do 31.12.2008 vykonával navrhovateľ činnosť obchodného zástupcu pre N. N. V. IHF Consulting a od 1.1.2009 do 17.4.2013 pracoval pre spoločnosť IHF Consulting, s.r.o..

Odporca vyvodzoval záujem o „zmocnenie“ sa obchodov zo strany navrhovateľa tým, že spolu p. P. bol za svedkom L. a tým, že V. P.Ď. podpísala zmluvy s p. X. o výhradnej spolupráci. Z uvedeného však podľa názoru súdu takéto skutočnosti nevyplývajú. Svedok L. vo výpovedi uviedol, že navrhovateľ V. P. viac - menej iba sprevádzal a pokiaľ došlo k uzavretiu zmluvy medzi V. P. a P. X., poukazuje to skôr na spoluprácu V. P. nie navrhovateľa. Okrem toho udalosti, ktoré sa odohrali v čase po uzavretí zmluvy o pôžičke medzi účastníkmi, nemajú vplyv na tento právny úkon. Rozhodujúce sú okolnosti v čase uzavretia zmluvy a to, že účastníci prejavili vôľu zmluvu o pôžičke uzavrieť, cítili sa ňou byť viazaní ako aj to, že došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov v zmluve uvedených. Všetky uvedené skutočnosti odporca v konaní sám potvrdil, t.j. uviedol, že zmluvu podpísal vedome, s plnou vážnosťou, mal úmysel finančné prostriedky navrhovateľovi vyplatiť. Potvrdil aj to, že suma uvedená v pôžičke bola v skutočnosti navrhovateľom vyplatená, i keď odporca v rámci svojej obrany tvrdil, že prostriedky v tejto výške navrhovateľ investoval do spoločných aktivít. Pokiaľ odporca v konaní uviedol, že zmluvu nepovažuje za platnú aj z dôvodu, že v nej nie je uvedené, čo suma pôžičky predstavuje, ani ako boli peniaze poskytnuté - na účet alebo v hotovosti, súd uvádza, že zmluva o pôžičke pre svoju platnosť nevyžaduje tieto náležitosti .

Súd v súvislosti s hodnotením výpovedí účastníkov poukazuje na to, že vo výpovediach odporcu sa vyskytujú viaceré rozpory, ktoré sa týkajú napr. odporcom uvádzanej výšky finančných prostriedkov poskytnutých zo strany navrhovateľa (900.000,- Sk - č.l. 278, 1,150.000,- Sk - č.l. 192; suma uvedená v zmluve o pôžičke - č.l. 316 p.v. a 317 spisu). Odporca taktiež uvádzal, že peniaze, ktoré mu požičal svedok L., mu riadne vrátil aj s navýšením (č.l. 108 ale aj č.l. 231 spisu); z výpovede svedka L. v konaní 12C/37/2010 však vyplynulo, že dlh odporcovi odpustil. Potvrdzuje to aj čestné prehlásenie W. L. z 19.1.2009 nachádzajúce sa v spise ČVS:ORP-1330/OEK-PD-2008 na č.l. 275, v ktorom uvádza, že dlhy vo výške 5,000.000,- Kč odporcovi odpustil. Odporca tiež najskôr uvádzal, že navrhovateľ sa pri podpise zmluvy o pôžičke zaviazal, že sa vzdá všetkých aktivít s Č. a on od neho požadoval aj písomné

vyhlásenie o vzdaní sa aktivít s Č. (č.l. 108 p.v. spisu), v závere konania však uvádzal, že navrhovateľ v tejto situácii sám navrhol, že nebude kontaktovať žiadnu z osôb, s ktorými mali obchodné aktivity (č.l. 317 spisu). Pokiaľ ide o výpovede navrhovateľa v konaní, v zásade sa u neho rozpory nevyskytovali.

V konaní bolo nepochybne preukázané, že navrhovateľovi doposiaľ nebola suma 51.450,57 eur vrátená. Podľa zmluvy sa odporca zaviazal uvedenú sumu zaplatiť do 30.7.2008. Keďže túto povinnosť si riadne a včas nesplnil, dostal sa s plnením od nasledujúceho dňa, t.j. od 31.7.2008 do omeškania a navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nar. vl. č. 87/1995 Z.z., t.j. vo výške 2-násobku diskontnej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania s peňažným plnením. K 31.7.2008 bola výška diskontnej sadzby 4,25%, 2-násobok teda predstavuje 8,5%.

Po zhodnotení všetkých uvedených skutočností súd považoval návrh navrhovateľa za dôvodný. V konaní bolo nepochybne preukázané, že odporca si svoju povinnosť zo zmluvy o pôžičke nesplnil, preto súd rozhodol tak, že uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 51.450,57 eur spolu s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 31.7.2008 až do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V konaní bolo navrhovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v jednej polovici. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch preto súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok v časti, v ktorej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov navrhovateľovi, odporcovi na účet tunajšieho súdu (t.j. v sume 1.543,50 eur).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vo veci úspešnému navrhovateľovi priznal trovy v celom rozsahu, t.j. v sume 1.543,50 eur. Uvedené trovy predstavujú navrhovateľom zaplatený súdny poplatok za podaný návrh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.